

et forsvar, som også, hvis situationen vender på hovedet én gang til, og verdenshistorien har jo vist, at det kan ske, også i løbet af en kort årrække, er klar til den gamle opgave.

Men altså en glæde over udviklingen og en glæde over, at udviklingen har ført til, at vi kan optage de lande, og at dansk forsvar i hvert fald i disse år først og fremmest kan koncentrere sig om at skabe fred og frihed i andre lande og ikke først og fremmest om at skulle modstå angreb fra totalitære regimer.

Lene Garsdal (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Villy Søvndal, ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne fremføre følgende:

Når lande med legitime sikkerhedsbehov ansøger om optagelse i NATO, er der grund til at være lydhør. For disse landes vedkommende er der ingen tvivl om, at de efter mange år i skyggen af Sovjet ønsker en frigørelse fra Rusland, ikke mindst på sikkerhedsområdet. Der er derfor grund til at se velvilligt på landenes ansøgninger.

SF forventer sig imidlertid meget af det kommende udvalgsarbejde, hvor en lang række af problemstillinger bør blive belyst.

Anders Samuelson (RV):

Det Radikale Venstre kan også sagtens støtte dette forslag. Vi er glade for at kunne støtte forslaget.

I øvrigt giver den sidste ordførers indlæg mig lige anledning til at minde om, at sidste gang, Folketinget behandlede lignende forslag, drejede det sig om Polen og Den Tjekkiske Republik og Ungarns tiltrædelse, og da blev der fra SF's side advaret kraftigt imod, hvad vi var på vej ud i. Jeg citerer fra hr. Villy Søvndals ordførertale fra daværende tidspunkt:

»I SF er vi af den stik modsatte opfattelse, nemlig at vi med denne skæbnsvangre beslutning er i færd med at begå en fejltagelse«.

I SF mente man altså for bare nogle få år siden, at det ville være en dramatisk sikkerhedspolitisk fejltagelse at tillade, at disse lande kom ind i det nordatlantiske samarbejde.

Man må sige, at der er sket et holdningsskift i SF, og vi er da fra Det Radikale Venstres side stærkt begejstret for, at det går den vej. Jeg har indtryk af, at det har krævet visse diskussioner hos SF, men fred være med det. Det vigtigste er, at SF er med nu. Så SF kan støtte den samme linje, som Det Radikale Venstre kan.

Jeg vil heller ikke undlade lige kort at kommentere hr. Søren Krarup. Det kom lidt bag på mig, at vi skulle så langt ud i debatten, men jeg forstod, at konklusionen var – jeg deler i øvrigt beundringen for Henning Gottlieb – at det var i orden med angrebet på Irak, hvorimod det var problematisk med det, der foregik i Kosovo. Og grunden til, at det var i orden i forhold til Irak, var, at der var det selvforsvar.

Ja tak, men det var jo i princippet defineret af den angribende magt, og på den måde er det jo også en missionerende holdning, må man da sige. Det er bare et spørgsmål om at lave en ny form for definition, og hvem er det så lige, der skal træffe afgørelse om, om det er rigtigt eller forkert i det her tilfælde?

I øvrigt mener jeg at kunne høre, og det er da en af de ting, som man må være positivt indstillet over for i forhold til Irak, at det, man primært har brugt som argument indtil nu, har været at få befriet landet og få indført et demokrati. Jeg forstod nærmest hr. Søren Krarup sådan, at den mission var noget af det, man skulle være meget påpasselig med at støtte op om, men det gjorde Dansk Folkeparti jo i det tilfælde.

Men konklusionen er, at Det Radikale Venstre selvfølgelig kan støtte dette forslag.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, så er der to korte bemærkninger. Den første er fra hr. Helge Adam Møller, og derefter er det hr. Søren Krarup og hr. Per Kaalund. Så var der tre.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil da godt tilslutte mig hr. Anders Samuelsons radikale glæde over SF's holdningsskift. Den deler jeg også. Det er godt, man er blevet realistisk.

Kl. 19.25

Jeg har kun én betænkelighed, det indrømmer jeg blankt. I de sidste 30 år har man altid kunnet konstatere, at hvis SF havde en sikkerhedspolitisk holdning, så var man sådan i god kontakt med realiteternes verden, hvis man havde den stik modsatte. Og det har jo vist sig med hensyn til samtlige de holdninger, jeg kan huske, SF har haft på det sikkerhedspolitiske område gennem 1970'erne, 1980'erne og 1990'erne, at udviklingen i verdenshistorien har vist, at de tog fejl hver gang. Det håber jeg så ikke også bliver tilfældet denne gang.